ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna afdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skrif endast på en sida af papperet och med bläck. 2 Skrif så tydligt, kortfattadt och på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande. 4. Anonyma uppsatser publiceras ej. — Red.

FRÅN CAMWOOD, SASK.

Får först framföra min glädje och ett tack till red. för den präktiga tidning, som kommer mig tillhanda hvarje vecka, och som jag med glädje läser. Skall på samma gång, om red. det tillåter, **bryta tystnadens slöja här, för** att låta vänner och bekanta veta, att vi lefva, trots den stora kris som nu, mest genom det stora världsslaktandet pågår. Och som det vill synas, ej så fort blir slut, som många tror.

Vi få nu säga om Camwood, att "det gamla är snart förgånget, och allting är nytt vorden", i det att det för närvarande bygges med lif och lust å den nya stadsplanen. Hvilket bådar godt för framtiden.

Som jag hört mig berättas, skall det äfven här byggas ett hotell instundande sommar, och naturligtvis en krog med. Jag vill härmed framställa den fråga till eder, mina landsmän och öfriga för saken intresserade. Skulle det ej kunna motas detta, om vi alla stå upp som en man och säga för alltid ifrån att vi ej behöfva någon krog härstädes, isynnerhet som vi alla torde veta hvilken förbannelse rusdryckerna medför. Låt oss taga exempel från Förenta Staterna, och visa, att äfven vi här i Canada äro vakna, när det gäller vårt eget väl. I samband med detta få vi ej förglömma de lönkrögare som här husera, och om möjligt få dem till laga nåpst. Det är en skamfläck för oss, att dessa skall så oppet få tillhandahålla de i lasten sjunkna. Och ej en enda vill säga ifrån.

Får nu sluta, med en vädjan till red. att ej detta hamnar i papperskorgen. Och med löfte af eder, att framdeles få återkomma.

En Camwoodsbo.

FRÅN EN VASTERBOTTNING.

Red. af S. C. T.!

I numret af denna tidning för den 10 februari var ett bref synligt från en farmarehustru, som varnade flickor att gifta sig med drinkare. För denna framställning beder jag ödmjukt att äfven jag får säga några ord, hälst som jag är så gammal, att jag minnes den tid, då bondgummorna kokade brännvin åt sig och sina gubbar. Under min långa lifstid har jag icke funnit ut hvilket som är bättre för en flicka att taga en drinkare eller en så kallad nykter man. Jag vågar påpeka, att jag för min del har sett flera drinkare, som ha blifvit nyktra och ordentliga karlar, sedan de ha blifvit gifta. För min del var jag en nykter man innan jag gifte mig. Jag vill äfven minnas, att jag hade en tre fyra fästmör. Men sedan jag blef gift, blef jag en drinkare. Så jag vågar påstå, att det är flera män som likna mig i detta afseende, än de som var drinkare förut. Jag skulle vilja säga mrs. Inga Stenson att hon icke bryr sig om att varna flickorna så mycket i detta afseende. Låt oss blott stanna och tänka på hvad som är för länge sedan profeteradt. Det är ju sagdt, att den tid skall komma, då sju flickor skall stå rundt kring en pojke, och alla vilja hafva honom, hur han än befinner sig, sak samma om han är nykter eller drinkare. Mig synes, att den tiden är nu inne, om vi blott tänka på den gräsliga manspillan, som nu försiggår i Europa. Jag tänker, att där är nu redan många flickor om en pojke. Ja, nu är det nog bäst att sluta och sätta punkt, med de vänligaste hälsningar till redaktionen och tidningens läsekrets.

K. Spader.

FRÅN EDMONTON, ALTA.

Jag får åter anhålla om plats i eder ärade tidning. Vi hade ett nykterhetsmöte här i Edmonton aftonen den 18 februari. Och jag är ju en bland dem, som tror på att predika evangelium till människorna och få dem frälsta, och då bli de ju nyktra både till kropp och själ. Men den här gången gällde det att väcka upp alla röstberättigade till att rösta bort rusdryckerna. Och det är väl en väg, som alla tro på, att på detta sätt skaffa bort det onda. Mr Bergson skulle hålla nykterhetstalet, och jag visste alltför väl att mr Bergens goda förmåga som talare skulle nu komma att passa, så jag gick dit och de organiserade en förening, hvars uppgift det skall blifva att väcka upp alla röstberättigade till att använda sin rösträtt emot rusdryckerna den 21 juli 1915. Bland annat så sades det på mötet: Låt oss nu väcka upp hvarandra och förmå dem, som ej eljest gå vakna, att besöka nykterhetsmöten eller religiösa lokaler. Och det var ju allt samman mycket bra. Men som jag ämnar gå på farm, så kom jag naturligtvis att tänka på farmarna. Och jag tänkte, att det ej borde sägas om våra farmare i Alberta, hvad Napoleon sade om Kina och dess stora folkmängd: "Där är ett lejon, men det sofver". Vi hafva makten, om vi bara använda den. Låt det nu icke sägas om oss, att vi sofva den 21 juli. Utan låt oss alla gå ut som en man och kämpa en drabbning med draken alkohol, och segern är säkert vår.

Nu, vänner farmare, låt oss göra som man gör vid **politiska val, nämligen** att organisera oss i hvarje settlement och sända en man på hästryggen med en bok i handen. Jag tänker ni har mött dem, såväl som jag. Man kan icke komma undan dem. De kunna nästan få en att rösta, om än man icke tror, att det är rätta mannen, som skulle röstas in.

Nu, då det gäller att rösta bort rusdryckerna, så veta vi alla, att det är ett ondt. Låt oss sätta yxan till roten af trädet och hugga det bort, ty det bär ond frukt.

Till sist en kär hälsning till tidningens red. och hela dess läsekrets.

K. R. Fredrikson.

FRÅN WELBY, SASK.

Red. af S. C. T.!

Eftersom det aldrig något varit synligt i vår ärade tidning från denna plats, så tager jag mig friheten att vördnadsfullt anhålla om plats i afdelningen "Ordet fritt" för nedanstående rader.

Welby är en plats belägen tre mil från gränslinjen mellan Manitoba och Saskatchewan, efter G. T. P., och om man kastar en blick på kartan, så kan man genast upptäcka, att det ej är någon vidare bemärkt ort. Men oaktadt detta, så ha några svenskar här slagit ner sina bopålar, det vill säga tagit sig homestead. Omkring ett dussin svenskar har här tagit hvar sin kvart land. Så att det är i alla fall ett litet svenskt settlement. De flästa äro dock ungkarlar, beroende på, att en del icke har sina familjer hitflyttade, och somliga har inga familjer alls. Och enigheten bland oss Nordens söner är den bästa som kan tänkas på denna plats, hvilket är en glädje att kunna konstatera och en ära för vårt moderland Sverige. Jag hoppas att detta goda förhållande måtte alltjämt ostördt få fortgå.

Vintern är den bästa, som kan tänkas, i det det icke har varit någon bitande kyla af långvarig art, som föregående vinter. Och snö är det icke för mycket af. Föregående års gröda var dock icke af den storslagnaste art, utan tvärtom ganska klen, beroende på den ihärdiga torka, som var rådande förra sommaren. Men dock höres ingen klaga öfver detta utan alla äro belåtna med hvad som blef, för under förra sommarens rådande torka kunde det ju lätt ha blifvit ingenting. För öfrigt går det ganska lugnt och stilla här, så att några händelser af vikt att meddela inträffar icke hvarje dag. Om jag icke skulle nämna att en skolstrid varit i uppsegling under något öfver ett års tid, men dock icke fått vind i sina segel, och troligt aldrig mera kan påräkna någon bris. Detta resulterade i ett möte lördagen den 20 februari, då alla svenskar möttes som en man under det mr Strandkvist förde sina landsmäns ord, och detta gjorde han med heder och erhöll äfven engelsmännens bifall i handklappning för hans yttrande å nämnda möte, hvilket ingen annan talare erhöll å andra sidan.

Jag hoppas nu, att denna skolfråga är för alltid begrafd, i det det tydligt framgick å nämnda möte att den endast framkommit på en enda engelsk persons önskan att få större förmåner för sina barn än andras, och äfven hans begär efter att kunna få sin plånbok mera fyld med den kära dollarn. För öfrigt är allt i vinterns stillhet här, och något annat än de alldagliga tingen inträffar icke. Och i denna stillhet så äro alltid de yttre rapporterna och meddelandena kärkomna, hvarför S. C. T. alltid är välkommen med sina meddelanden från den yttre världen, där händelser finnas i överflöd. Afdelningen "Ordet fritt" är beaktansvärd och sätter oss svenskar på olika orter i närmare beröring med hvarandra, hvarför jag beder eder alla, landsmän och landsmaninnor, att flitigt använda eder af den goda förmån, som S. C. T. bereder oss genom nämnda afdelning. Jag vill nu afsluta dessa enkla rader med en hälsning till red. och tidningens läsare, i hopp om att de icke gå till papperskorgen.

O. A. Isakson.

OM AXEL CARLSONS UPPTRÄDANDE.

Herr redaktör!

I anledning af edert svar på mr Axel Carlson genmäle öfver edert referat öfver den skandinaviska fästen, ber jag få infört i eder tidning följande:

Ni påstår att mr Carlson är en fullblodig ungsocialist. Det påståendet tror jag, herr redaktör, ni får vara ensam om. Skulle förhållandet vara så, har han blifvit det på de sista veckorna. För mig faller det otroligt, att en som arbetat och agiterat för en liberal tidning, kan på några dagar blifva "ungsocialist". Men det är inte första gången en liberal har fått sina ögon öppna på liberalismens bristfälligheter och helt öfvergått till socialismen. För öfrigt har mr Carlson länge varit känd för att hafva stått det socialdemokratiska partiet nära. När han nu öppet bekändt kortfärg, heter det, från hans gamla arbets- och meningsfränder, att han är en fullödig ungsocialist.

Vidare skrifver ni, att mr Carlsons uppträdande på fästen gjorde ett pinsamt intryck på eder och minst 300 andra. Därtill skall centralkomiténs ordförande, pastor V. J. Tengwald, upplyst eder om, att han aldrig gifvit mr Carlson rättighet till att tala i tio minuter. Här måste ni, herr red., blandat ihop pastor Tengwalds upplysning med de tre hundras "uppfattningsförmåga". För det är inte öfverensstämmande med sanningen. När den socialdemokratiska föreningen utsåg mr Carlson att representera föreningen vid den skandinaviska fästen fick undertecknad i uppdrag att sätta sig i förbindelse med Centralkomitén och anhålla om en tid af tio eller femton minuter för mr Carlson att tala på. Detta gjorde jag måndagen den 1 febr., i lutherska kyrkan. Jag talade då vid Centralkomiténs ordf., pastor V. J. Tengwald. Han kunde ej då lofva bestämdt, men han trodde ej det var omöjligt att få den tiden. Strax före fästens början, den 5 febr., talade jag åter med pastor Tengwald. Han medgaf då, den ofvan nämnda tiden. Till bevis för detta, har pastor Tengwald själf erkänt det offentligt på det sista möte som den socialdemokratiska föreningen höll. Till detta möte var pastorn inbjuden. Han förklarade då, att det var sannt, att föreningen hade gjort anhållan och blifvit beviljad den af mr Carlson använda tid. Hvarför han afbröt Carlson, var för att markera, att fem-minuterna hade gått. Detta är pastor Tengwalds egna ord. Äfven här faller ett bevis för eder, kanske ett af edra starkaste.

Hade inte mr Carlson blifvit beviljad mer än fem minuter, tror jag inte, att han öfvergått dem häller.

Edert fortsatta påstående, att en ungsocialist är ovärdig att representera en socialdemokratisk förening skall jag gifva eder rätt uti, men i det här fallet fordras bevis.

Winipeg, d. 19 febr., 1915.

Emil Sjöberg.

— — —

Mr. Carlson har aldrig haft något som hälst med Svenska Canada-Tidningens redigering eller politiska hållning att skaffa. Han har helt enkelt varit anställd som inkasserare och prenumerantsamlare. I hans politiska åsikter har tidningen aldrig forskat. Det har dock varit oss bekant, att mr Carlson länge ansetts vara socialist.

Angående femminutershistorien, är faktum det, att red. Ingvar Olsen af Norröna samma dag mr Carlsons inlägg anlände till tidningen, telefonerade till pastor Tengwald och frågade honom, om han verkligen gifvit mr Carlson tillåtelse att tala i tio minuter. I telefonen svarade pastor Tengwald, att han aldrig gifvit mr Carlson en dylik tillåtelse. Här synes antingen en missuppfattning föreligga, eller ock håller sig endera af parterna icke till sanningen.

Till sist ropar ni liksom mr Carlson på bevis. Vi hänvisade till minst tre-hundra personers uppfattningsförmåga, och vi göra detta fortfarande. F. ö. tillkommer det icke en tidning att, sedan ett referat publicerats, bevisa det ena eller andra i det, därför att någon som blifvit kritiserad är missnöjd. — Red.

UR ETT BREF.

...Hjärtligt tack för eder goda tidning. Den har blifvit dubbelt bättre med Brown som redaktör. Får tillönska S. C. T:s personal och läsare en god fortsättning, på det nya året.

Mrs. H. A. Bergström.
Stockholm, Sask.

REDOVISNING.

En af mr J. F. Johanson utgifven lista till förmån för W. Olson och undertecknad.

J. F. Johanson	$1.00
L. Ström	1.00
J. A. Campbell	1.00
N. Scramstad	1.00
P. Jeffries	1.00
Thos. Mitchell	2.00
R. Boddy	1.00
W. Chadderton	1.00
A. Abbot	1.00
Sm. Gallant	1.00
A. Forsberg	1.00
J. O. Strinlund	1.00
J. P. Johnson	2.00
Fr.	.50
R. Charley	1.00
Peder Forseng	1.00
Peder Hästman	1.00
O. M. Ovens	1.00
Summa	$19.50

Af denna summa har jag af J. F. Johanson mottagit $11.66.

Listan no. 2 är utgifven af Logen No. 11 Alprosen, Eriksdale. Medlen äro insamlade af mrs. Mathilda Erikson.

Mauritz Nordin	$ .25
J. Olson	.25
Hjalmar Byström	.25
Adolf Olson	.25
Mrs. Erikson	.50
J. Sharpe	2.00
R. Gorden	1.00
Mrs. Moore	.50
Mrs. Berg	.25
Ed. Adams	1.00
Lard Bros.	1.00
E. Hollander	2.00
Hilmer Erikson	1.00
Emil Erikson	1.00
Mrs. E. Erikson	1.00
J. Anderson	.50
Mrs o. mr J. G. Forslund	2.00
Mrs. O. Lundmark	.50
Mrs. A. Strömberg	.25
M. Rydberg	1.00
Jonas Erikson	3.00
Mrs Nilson	.25
E. Erikson	1.00
Edvin Erikson	.50
Summa	$21.25

Lista utgifven af E. O. Erikson:

E. O. Erikson	$1.00
P. G. Svärdson	1.00
Mrs. Per Erikson	1.00
Erik Erikson	1.00
A. E. Norrby	1.00
J. Göranson	1.00
Mrs. Halén	1.00
A. Prest	Ett stickadt täcke.
Gustaf Klarström	$ .50
P. A. Lindqvist	.50
Hans Aune	1.00
A. W. Johnson	1.00
Alex McDonald	.50
J. P. Lindberg	.50
Mrs. Norrman	.50
Mrs. J. Olson	.50
A. O. Salomonson	1.00
N. N:son	.50
F. Ramqvist	1.00
E. Hammar	1.00
J. E. Olson	1.00
J. H. Soli	.50
Summa	$17.50

Och får jag härmed på det hjärtligaste tacka alla för visad hjälpsamhet mot mig och min familj. Samt till alla som deltagit i insamlingen.

Mulvihill d. 18 febr. 1915.

L. O. Boman.

KOMMEN, TY ALLT ÄR NU REDO!

Som jag observerade annonsen i Svenska Canada-Tidningen om diskusionsmötet i lutherska kyrkan å Logan ave., Winnipeg, torsdagen d. 11 februari 1915, ber jag om plats i "Ordet fritt" för nedanstående.

Diskussionsämnet var: "Kommen, ty allt är nu redo!" Detta var deras slagord. Meningen var väl att visa oss vägen till Guds rike, men af något misstag blefvo vi visade kyrkvägen. Och någon annan väg visste de väl inte om. Låt oss höra Luther: "För predikningar fulla med villfarelse håller man präktiga hvälfda hus, men Guds ord fann icke något herberge i hela Bethlehem, där det kunde födas." Luther fortsätter och säger: "Det vore bättre, att man utrotade alla kyrkor och stift i världen och lade dem i aska. Det vore dock mindre synd, om man gjorde detta af idel öfverdåd än att en enda själ skulle varda förförd, ty Gud har icke befallt om kyrkor, utan allenast om själar." Paulus säger i 1 Kor. 16:17: "Veten I icke, att I ären ett Guds tempel. Om någon fördömer Guds tempel, honom skall Gud fördöma, ty Guds tempel är heligt, hvilket I ären." Luther fortsätter: "Det vore väl, att man på en gång vände upp och ned på alla kyrkor. Och vidare: "Ack, I stora dårar, som med edert trolösa lefverne vilja hjälpa folk och utdela andeliga håfvor, där intet folk på jorden kan vara så eländigt, tarfligt och så gudlöst som I själfva ären. I vilja heta andeliga, men man borde med rätta kalla eder andelösa" (1 band, no. 2, sid. 45). Jag vill kalla eder uppmärksamhet på Kristi ord i Mattei 13: 34: "Allt detta talade Jesus i liknelser till folket och utan liknelser talade han intet." Jag vill fråga eder, I präster, om en framställd liknelse är fullbordad verklighet. Folket i allmänhet vill svara nej. I 49 versen står det, att så skall det ske vid världens ände. Kristus syftar på ändens tid, då det skall fullbordas hvad han i sina liknelser uttalat. Och han skall utsända sina änglar eller budbärare med starkt ljudande basun. — No. 2 uppträdde och sade: "Bjudningen sker icke af någon människa. Kom du dömda själ under lagen," o. s. v. Det står ju, att genom lagen känner man synden, och då är ju lagen god. Och då vi ha blifvit varse hvad som är synd, vill man ju för all del icke göra något, som är orätt. Och då är det icke så illa ställdt. Men sämre är det för den laglöse. Det vill vi låta Paulus klargöra i följande ord: "ingen bedrage eder på något sätt, ty dessförinnan måste affallet ske, och syndens människa varda uppenbar, som sätter sig emot och upphäfver sig öfverallt som kallas Gud eller heligt, så att han sätter sig i Guds tempel såsom en gud och föregifver sig själf vara gud." Och nu veten I hvad som hindrar, på det att han i sinom tid må varda uppenbar, ty laglösheten var redan då verksam. Allenast den som nu hindrar, han måste undanröjas. Vidare: "Om någon på denna grund bygger med guld, silfver och dyrbara stenar, trä, hö eller strå, ty dagen skall göra detta klart, emedan han uppenbaras med eld. Och elden skall pröfva, huru hvars och ens verk är (1 K. 3, 12 f). Men fåfängt dyrka de mig, då de lära läror, som är människors bud. I akten på högtider och fester, men på Herrens ord akten I icke. Ve dem ty de hafva gått på Kains väg och för löns skull störtat sig i Balaams villfarelse och går under i Koras uppror o. s. v. Ty under det jag har gått omkring och noga betraktat edra helgedomar, har jag äfven funnit ett altare på hvilket stod skrifvet: Åt en okänd gud. Den I således dyrken utan att känna det. Detta förkunnar jag för eder: Den gud, som har gjort världen och allt hvad däruti är, denne som är himmelens och jordens herre, bor icke i tempel som äro gjorda med händer (Apg. 17—24) ty I hafven gjort guds lag omintet genom edra stadgar. Gud säger genom profeten Jeremia: Om de verkligen hade tillträde till mitt råd, säger herren, så borde de förkunna mina ord för mitt folk och förmå folket att vända om från sin onda väg. Edra nymånader och högtidsfester hatar min själ, säger herren. De hafva blifvit mig en börda, jag orkar icke längre bära den, säger herren. Att säga, att bjudningen icke sker af någon människa är oskriftenligt, ty skriften vittnar om så många sändebud och tjänare, änglar eller budbärare, och den talar om ännu flera som skall komma innan allt är redo. Och det hade varit ett godt tillfälle för eder, I prester att med detta diskusionsämne undervisa folket om guds rådslut på herrens stora och förskräckliga dag, som vi nu gå i möte.

No. 3 uppträdde och sade att gud hade ställt till ett stort gästabud, och då måste man först veta, hvar att gå, ty om vi icke veta numret eller gatan i en så stor stad som Winnipeg, så kunde vi få gå där länge och icke finna den. Men nu ville han upplysa om, att den var att finna å Logan ave.

No. 4 hade fäst sig vid ordet nu. Detta gjorde för honom, att allt var nu redo: — Låt oss höra några trosvittnen. Ty Moses sade: "En profet lik mig skall herren eder gud åt eder uppväcka af edra bröder, honom skolen I höra i allt hvad han säger eder. Och det skall ske, att hvar och en själ som icke hör den profeten, skall utrotas från folket. Se, jag skall sända till eder profeten Elia förrän herrens stora och fruktansvärda dag kommer." Har omvändaren kommit, är folket ett hjärta och en själ i dag, när det är så många sekter eller knippen, som Jesus talar om i Mattei 13: 30. Och bara en väg är då allt redo nu. Men ännu se vi icke allt vara honom (Kristus) underlagt. Se det 11 kapitlet där en hel del trosvittnen framställda. Och hvad säger brefvets författare: Ehuru alla dessa genom tron hafva fått vittnesbörd, hafva de dock icke utfått löftet, och då är icke allt redo nu. Jag vill nu uttala de ord som låg för mitt sinne. Och dessa står att läsa hos Lukas, 6: I oförståndiga och senhjärtade till att tro på allt hvad profeterna hafva talat. Och han sade till dem: Dessa äro de ord som jag talade till eder då jag ännu var med eder, att allt måste fullbordas, som är skrifvet om mig i Mose lag och i profeterna och i psalmerna. Naturens såningsverk och det följande skördeverket äro belysande verkligheter som böra lära oss att fatta guds såningsverk och äfven vidga sinnet för den oundvikliga skörden, lika mild och ljuflig som såningstiden är om våren, är evangeli såningstid ordets sådd i människohjärtat. Men ilen, skördehettan, sädens och ogräsknippornas våldsamma behandling, bärgning och tröskning och brännandet af ogräs bör ge oss en idé om ett förestående skördeverk. Tänk, människosonen med ilen i hand (Skördehettan). Och jag skall gifva åt mina två vittnen att klädda i säckar profetera under ett tusen två hundra sextio dagar tre och ett halft år. Dessa hafva makt att tillsluta himmelen på det att intet rägn må falla i deras profetias dagar. Den man som icke var klädd i bröllopskläder och likväl trängt sig in i bröllopssalen, representerar en klass egenrättfärdiga, som icke blifvit helt afklädda, hvilka icke själfva giort de goda gärningarna utan dragit fördel af att andra gjort dem. Omständigheterna omtalade i Mattei 22 5—7 försätta de heliga i tillfälle att tillverka sina bröllopskläder. Men dessa bli ödesdigra för den, som medan tid gafs, likväl inga kläder tillverkat åt sig. Eller också besmittat dem han giordt. Ty i denna process två de heliga sina kläder. De bli rena allt efter som de göra sig till en mur omkring sanningen och lida med Jesus. Hvilka äro dessa som äro klädda i de hvita fotsida kläderna och hvarifrån hafva de kommit? Och han sade till mig: Dessa äro de, som komma ur den stora bedröfvelsen eller vederlödan. De hade rengjort sina kläder.

Detta blir en helt annan väg än man förut visade oss att gå.

M. C.

Winnipeg, d. 16 febr., 1915.

Från nykterhetsfältet.

(Denna afdelning redigeras af O. L. Holmgren, 418 Sinclair st., Winnipeg, och alla för saken intresserade torde hänvända sig till honom.)

REDOVISNING

öfver inkomna medel för L. O. Boman, Mulvihill, Man., från logen Sveas Borg, Kelliher, Sask

Logen Sveas Borg	$3.00
J. A. Sjolander	.50
Andrew Olson	.50
Edv. Torhus	1.00
K. W. Strandberg	.50
F. Jonsson	.25
J. Jakobson	.50
S. Stoflin	.25
H. Arnold	.25
Ester Olson	.25
Eland Olson	.50
G. A. Erikson	1.50
H. Lundqvist	1.00
J. Grundal	.25
J. Erikson	.25
Olof Person	.50
P. Jonsson	.50
Summa	$11.00
Förut redovisat	$147.30
Total	$158.30

Ett tack till gifvarne!

Winnipeg, d. 25 febr., 1915.

O. L. Holmgren.

EN ÖFVERBLICK.

Tal hållet vid logen Sveas Borg, I.O.G.T., Kelliher, Sask., fem-årsfest.

Vintern 1910, då Kelliher ännu var i sin linda, men fast den var liten och oansenlig, var den dock försedd med en af dessa pesthålor, som kallas "saloon" och som flitigt besöktes, oaktad de knappa omständigheter hvari nybyggarne häromkring befunno sig. Då började några personer, som hade genomgått Goodtemplarordens skola i Sverige, att fundera om det inte skulle vara möjligt att äfven här plantera Goodtemplarordens standar. Följden blef, att vår smed, broder Olov Person, fick storlogens tillstånd att sammansmida de första länkarna i vår syskonkedja, och troligtvis därför att det var en smeds arbete blef det också bastant. Den bestod vid bildandet den 13:e februari, 1910, af trettiotre länkar. Visserligen brusto till vår sorg och saknad en del länkar, men dessa hafva nu blifvit ersatta med nya och starkare, och ju längre kedjan blir, desto starkare blifver den; den består nu af sjuttiofyra solida länkar. Hvad har logen uträttat under dessa år? Jo, vi kunna säga både "ondt" och godt. Till det onda hör, att den har förorsakat krögaren en förlust af hundratals dollars, men till de goda tingen hör, att denna krögarens förlust har varit samhällets förtjänst och i stället för att gå i krögarens fickor, har den användts till ädlare och nyttigare ändamål. Ja, kanske till och med att det kunde blifva ett arf till eftervärlden i form af arbetsprodukt. Det finnes medlemmar i vår loge, som med stolthet och glädje kunna intyga, att logen har varit dem till stor hjälp i att undfly krögarnästet.

Logen har skapat en samhörighetskänsla, som gör sig gällande i det hvardagliga lifvet. Den har samlat folket till ädlare och nyttigare förströelser, och på så sätt utjämnat de kantigheter som äro en följd af trampet i grottekvarnen. Den har höjt svenskarnes aktning hos andra nationer, med hvilka vi äro i beröring. Den har visat, att vi äro vakna för reformkraf, samt att vi äro i stånd att fullföljа vår idé. De hafva visat andra ett exempel som jag tror snart skall bära frukt.

Jag vill nu öfvergå till en del iakttagelser, som jag under den tid jag tillhört logen, gjort. Den första iakttagelsen är, att i denna loge är ingen "general", men däremot är nästan hvarenda en "korpral", eller med andra ord, det finnes ingen som intagit en ledande ställning; denna omständighet har den fördelen, att ingen haft orsak att känna sig fri från ansvar för logens framgång. Därför tror jag, att denna loge valt den rätta vägen. Logen ledes liksom af osynliga krafter. Hvilka dessa krafter äro, vill jag ej nämna, för att icke riskera blifva ansedd som smickrare.

En annan sak som jag iakttagit är, att hvarje år på sensommaren är logen mindre lifaktig, eller såsom man på engelska sjunger, "real downhearted". Så frågar någon, skall logen dö? Svaret har alltid varit: "Nej, nej." Det har också visat sig att den varit som en slumrande lavin, den har alltid vaknat upp till större ifver och arbetslust. Och nu, när logen står redo att fira sin femte årsdag, torde det vara af intresse att draga sig till minnes några fakta om hvad logen uträttat under sin femåriga tillvaro. Logen har under denna tid hållit ett hundra nitton ordinarie och tre extra möten. Ett hundra femton medlemmar hafva intagits i orden och af dessa hafva endast åtta bröder brutit sitt nykterhetslöfte. En broder har afldidit, en del hafva utgått på klareringskort för att ingå i andra loger, samt en del hafva utgått ur Orden på egen begäran, hvadan medlemsantalet i dag är sjuttiofyra medlemmar. Logen har under denna tid inkasserat i inträdes- och kvartalsafgifter fyrahundrasextioåtta dollars. Logens kassa-behållning innevarande dag är något öfver fyratio dollars, och logens egendom kan tryggt värderas till ett hundranittio dollars. Den största svårigheten för logen är nu brist på egen möteslokal. Dock har logen nu under det senaste året börjat tänka på att få denna sak afhjälpt. En liten början att samla pänningar till en bygnadsfond är redan gjord, i det logen beslutat att för de pengar den kan undvara inköpa och försälja landtmannaprodukter, såsom kreatur, m. m., för att på så sätt, med den vinst som möjligen kommer att uppstå, blifva i stånd att bygga egen lokal.

Någon torde anmärka, när han hör hur mycket pänningar logen "brandskattat" sina medlemmar på, att det ej är så värst billigt att vara goodtemplare, men låt mig visa eder edert misstag. Om man subtraherar logens kassabehållning jämte värdet af logens egendom från fyrahundra sextioåtta, så finna vi, att endast två hundra trettioåtta dollars blifvit använda för logens utgifter. Om vi nu dela denna summa på ett hundra sju medlemmar, så finna vi att det kostat endast två dollars och tjugotvå cents per medlem. Om vi nu skulle tänka oss, att dessa ett hundrasju medlemmar offrat, t. ex. tio cents i veckan på Bachi altare, så skulle vi finna, att det kostat tio dollars och sjuttio cents i veckan — alltså femhundra femtiosex och fyratio per år och multiplicera vi denna summa med fem, få vi den nätta summan af $2,782.50. Lägga vi så till alla de tårar vi varit redskap till att borttorka, ifrån barn och mödrar, alla de ynglingar vi lärt hvilken väg be böra gå för att blifva aktade män, alla de fäder vi återförvärfvat åt familj, vänner och samhälle, så är jag viss om, att hvar och en skall finna att de pänningar som blifvit använda till fördrifvandet af rusdrycksbruket från vårt land och alla länder, blifvit väl använda och utan tvifvel skola de komma med en oöfverskådlig välsignelse.

Till sist några ord till eder, bröder och systrar, tröttnen ej, fortsätten i samma endräkt och vänskap som allt hittills varit ett utmärkande drag inom logen, och låtom oss hoppas att, när logen Sveas Borg är redo att fira sitt tioårs-jubiléum, den då kan göra detta under eget tak. Ske allt så. Låtom oss höja ett trefaldigt lefve för Sveas Borg. Lefve den!

Anchorlinjens kontor i Chicago har mottagit ett telegram från Glasgow, hvari meddelas, att den nya turbinångaren "Tuscania", 20,000 ton, gick med en hastighet af 17½ knop på dess försöksresa den 5 febr. Det nya fartyget är synnerligen vackert och imponerande.

COAL WOOD
J. G. HARGRAVE & CO. Ltd
WHOLESALE & RETAIL
334 MAIN ST
WINNIPEG

60 Man önskas

att lära barberaryrket. Endast två månaders lärotid. Fria verktyg, och lön betalas under lärotiden. Platser erhållas genast då lärlingen fullbordats med $15 till $20 om i veckan. Vi ha hundratals platser där mikan öppna egen affär.

Stor efterfrågan på barberare. Skrif efter fri katalog eller, ännu bättre, besök oss.

Om ni önskar blifva skicklig bör ni lära å

INTERNATIONAL BARBER COLLEGE,
Alexander Ave., Winnipeg.
1 dörr väster om Main St.

D. GEORGE

Diskar, skåp, stolar och alla slags kontors- och hemmöbler repareras. Förändringar i mellanväggar i kontor eller hem utföras. — Möbler packas för skeppning.
Tel. Sher. 2733
Möbler repareras, sättas rotting i och upp stoppas. Fransk polering och "hardwood finishing".
369 Sherbrooke St.
Winnipeg.

Naturalise-ringspapper

utfärdas af undertecknad. Ansökning om medborgarpapper måste ske personligen. Upplysningar lämnas, om ni tillskrifver

J. A. HAMBERG,
Svenska Canada Tidningen.
325 Logan ave., Winnipeg.

D.E. ADAMS COAL COMPANY LIMITED
WINNIPEG MANITOBA
Hufvudkontor: 224 Bannatyne Ave. Telefon: Main 740-741-742

En kärkommen hälsning till GAMLA LANDET

kan ni sända edra släktingar och vänner i Sverige genom att för dem prenumerera på Svenska Canada-Tidningen, som till Sverige kostar endast $2.00 om året.

Ni kan vara förvissad om, att edra kära därhemma skola glädja sig öfver denna lilla uppmärksamhet från eder sida. De skola med största inträsse taga del af allt, som rör det land, där ni bor och förtjänar edert uppehälle. Deuppmuntra uep i ofou tuuu skola läsning, som Svenska Canada-Tidningen bjuder sina prenumeranter.

DRÖJ ICKE! Insänd $2.00 idag, så skola vi ombesörja, att någon af edra släktingar eller vänner regelbundet får en hälsning från eder i form af Svenska Canada-Tidningen.

Uppgif namn och adress tydligt!

Svenska Canada-Tidningen
325 LOGAN AVENUE, WINNIPEG, MAN.

Våren är Kommen

Nytt och modernt lager af
HATTAR
passande för säsongen.

Personlig uppmärksamhet gifves hvarje köpare.

Glöm icke att besöka mig, när ni skall ha en ny hatt!

Mrs. C. H. Larsons Hattaffär
287 Logan Ave., Winnipeg.

CARBONPAPPER
för
Skrifmaskin — Blyerts — Stålpenna.
Skrifmaskinsband för alla slags skrifmaskiner.
G. R. BRADLEY & CO.,
304 Canada Bldg.,
Tel. G. 2899. WINNIPEG, MAN.

FURNITURE
on Easy Payments
OVERLAND
MAIN & ALEXANDER